

РЕШЕНИЕ

№ 149

гр. гр.Велинград, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИНГРАД, III - НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА

при участието на секретаря ВИОЛЕТА Д. ШАРКОВА
като разгледа докладваното от РОСИЦА ИЛ. ВАСИЛЕВА Административно наказателно дело № 20225210200286 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 72, ал. 4 от ЗМВР.

Образувано е по жалба, подадена от Д. Д. Т., ЕГН *****, с адрес: гр. Ракитово, ул. „Васил Левски“ № 54, чрез пълномощника адв. С. М. – АК-Пазарджик, против Заповед за задържане на лице рег. № 3673з-140 от 17.08.2022 г, издадена от Р.А.К. – младши полицейски инспектор при РУ - Велинград, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е постановено задържане за срок до 24 часа на жалбоподателя Д. Д. Т..

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на атакуваната заповед за задържане. Твърди се, че същата е постановена в нарушение на материалния закон и административнопроизводствените правила. Жалбоподателят оспорва фактическите констатации в заповедта за задържане. Моли съда да отмени заповедта за задържане. Претендира разноски.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя - адв. С. М. поддържа депозираната жалба. Пледира за отмяна на заповедта за задържане. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата – Р.А.К. – младши полицейски инспектор в група „Охранителна полиция“ към РУ – Велинград при ОДМВР - Пазарджик, редовно призован, се явява лично и моли за потвърждаването на заповедта за задържане.

Съдът, като взе предвид възраженията и становищата на страните, разпоредбите на закона и събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 17.08.2022 г., около 08:30 часа, полицейските служители при РУ – Велинград Р.К. и С.Т. извършили проверка на недвижим имот, находящ се в гр. Ракитово, ул. „Васил Левски“ № 54, собственост на Я.Ц. Т., ЕГН *****. В хода на проверката в дървена стопанска постройка, намираща се в двора на посочения недвижим имот, полицейските служители намерили един брой гладкостенна едноцевна пушка, черна на цвят, с неустановена марка, с № 10045201. По това време в имота бил Я.Ц. Т., който с Протокол за доброволно предаване от 17.08.2022 г. предал пушката, като обяснил, че тя е собственост на баща му Д. Т.. На същата дата бил извършен оглед на местопроизшествието и образувано досъдебно производство ЗМ № 419/2022 г. по описа на РУ – Велинград за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК.

На 17.08.2022 г., в 09:00 часа, Р.А.К. – полицейски инспектор в група „Охранителна полиция“ към РУ – Велинград при ОДМВР - Пазарджик, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, издал заповед за задържане на жалбоподателя Д. Д. Т. за срок до 24 часа. В същата като основание за издаването ѝ е посочено, че задържаното лице държи един брой гладкостенна едноцевна пушка, черна на цвят, в дървена постройка, намираща се в двора на имот в гр. Ракитово, ул. „Васил Левски“ № 54, за което е образувано досъдебно производство ЗМ № 419/17.08.2022г. по описа на РУ – Велинград за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК.

При задържането на 17.08.2022 г. Д. Т. подписал декларация, в която отразил, че не желае адвокатска защита по негов избор и за негова сметка, не желае адвокатска защита от служебен адвокат по реда на Закона за правната помощ, има здравословен проблем, който да налага консултация с лекар, не желае медицински преглед от лекар, не желае да бъде уведомен член на

семейството му или друго заинтересовано лице за задържането, че е уведомен за правото му на свиждания, както и да получава колети и храна и че се нуждае от специална хранителна диета. Посочил е още, че е бил запознат с правата по [чл. 72](#), [чл. 73](#) и [чл. 74 от ЗМВР](#). На Д. Т. бил извършен обиск, за който е съставен Протокол за обиск от 17.08.2022 г. Жалбоподателят бил задържан в 09:00 часа на 17.08.2022 г. и освободен в 10:15 часа на същата дата.

От представения по делото фиш за спешна медицинска помощ № 021304/17.08.2022 г. се установява, че на 17.08.2022 г., в съответствие с декларираното от жалбоподателя, че има здравословен проблем, същият е бил прегледан от лекар при Център за спешна медицинска помощ – Велинград.

От приетите като писмени доказателства по делото Нотариален акт за продажба на недвижим имот № 127, том I, рег. № 1449, дело № 126/08.04.2014 г. на Нотариус Симеон Даскалов, с рег. № 541 по регистъра на НК и Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 91, том I, дело 203/03.05.1983 г. на съдия при Районен съд - Велинград, се установява, че собственик на недвижимия имот, в който се намира дървената стопанска постройка, в която е открита процесната пушка, е лицето Я.Ц. Т., ЕГН *****.

Видно от материалите по досъдебно производство № ЗМ 419/2022 г. по описа на РУ – Велинград, пр. преписка № 4732/2022 г. по описа на Районен съд – Велинград, същото е образувано и водено за това, че на 17.08.2022 г. в гр. Ракитово държи огнестрелно оръжие – един брой пушка с неустановена марка, с № 10045201, без да има за това надлежно разрешение - престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК. В хода на разследването по досъдебното производство няма привлечено лице в качеството на обвиняем. От извършените процесуално-следствени действия, в т.ч. назначената и изготвена съдебно-балистична експертиза било установено, че процесната пушка не е огнестрелно оръжие по смисъла на ЗОБВВПИ. С Постановление от 29.09.2022 г. наказателното производство по досъдебно производство № ЗМ 419/2022 г. по описа на РУ – Велинград, пр. преписка № 4732/2022 г. по описа на Районен съд – Велинград, било прекратено, на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 от НПК вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК, тъй като деянието не съставлява престъпление.

Гореописаната фактическа обстановка се установява по безспорен и

категоричен начин от приобщените по делото материали по административната преписка, както и писмените доказателства, събрани в хода на съдебното производство.

Съдът кредитира приетите по делото писмени доказателства, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват по идентичен фактическата обстановка по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, изхожда от процесуално легитимирана страна и е насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол по реда на АПК, поради което се явява процесуално допустима.

Няма дата на разписката за връчване на заповедта за задържане. Доколкото заповедта е издадена на 17.08.2022 г., а жалбата е депозирана на 26.08.2022 г., то съдът намира, че същата е подадена в срок и следва да бъде разгледана по същество.

По своята правна същност, издадената от органите на МВР заповед за задържане за срок до 24 часа представлява принудителна административна мярка (ПАМ). Нейната законосъобразност подлежи на съдебен контрол, съгласно [чл. 72, ал. 4 от ЗМВР](#). Съгласно разпоредбата на [чл. 168, ал. 1 от АПК](#), съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл. 146 от АПК](#).

Съгласно нормата на [чл. 146 от АПК](#), проверката за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща компетентността на издалия го орган, спазена ли е изисканата от закона форма, материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона.

Съдът намира, че оспорения административен акт е издаден от компетентен орган - полицейски орган по смисъла на [чл. 57, ал. 1 от ЗМВР](#) и в предписаната в [чл. 74, ал. 1 от ЗМВР](#) писмена форма. Компетентността на полицейския орган да издава заповеди от вида на оспорената в настоящото производство произтича пряко от разпоредбата на [чл. 72 от ЗМВР](#).

Заповедта за задържане съдържа посочените в чл. 74, ал. 2 от ЗМВР задължителни реквизити - в същата са посочени името, длъжността и местоработата на полицейския орган, издал заповедта, данните, индивидуализиращи задържаното лице – имена, ЕГН и адресна регистрация, фактическите и правните основания за задържането, датата и часът на задържането. Разяснени са правата на задържаното лице. Заповедта е подписана от него и от полицейския орган. Препис от заповедта е била връчена на жалбоподателя срещу подпис.

Въпреки гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че оспорения административен акт е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен. Съображенията за това са следните:

Задържането на основание [чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР](#) за срок не по-дълъг от 24 часа представлява ПАМ по смисъла на [чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания \(ЗАНН\)](#), която се налага с цел да се предотврати възможността лицето, за което има данни, че е извършило престъпление, да извърши престъпление или да се укрие и спрямо него да не може да бъде реализирана наказателна отговорност. За прилагането на ПАМ по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР не е необходимо да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастно с него, което дава право на административния орган при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката. Предпоставките за издаване на заповедта за задържане следва да бъдат налице към момента на задържане, а не да се установяват след това. Обратното би довело по-скоро до произвол при прилагането на мярката и необосновано задържане на лица, което противоречи на целта на ПАМ.

Съдът намира, че събраните по делото доказателства не обосновават наличието на материалноправните предпоставки по [чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР](#), а именно - наличие на „данни“, че задържаното лице е извършило престъпление. Установяването на фактическите основания за издаване на заповедта за задържане е в тежест на административния орган. От ангажираните по делото доказателства не се установява наличие на връзка на

задържаното лице с твърдяното престъпление по [чл. 339, ал. 1 от НК](#). Имотът, в който е намерена пушката не е собственост на жалбоподателя Д. Т., няма данни този имот да се стопанисва само от жалбоподателя, като процесната пушка не е установена в държане на жалбоподателя. В хода на проверката в имота е бил неговия собственик Ясен Т., който с протокол за доброволно предаване е предал въпросната пушка на полицейските органи. Това, че Ясен Т. при предаването на пушката е заявил, че тя е на баща му Д. Т., без наличието на никакви други данни в тази насока, не може да обоснове законосъобразност на задържането на жалбоподателя. Отделно от това установява се, че процесната пушка не е огнестрелно оръжие по смисъла на ЗОБВВПИ. На практика към момента на задържането полицейският орган не е бил събрал данни за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК от лицето Д. Т., поради което не са били налице и основанията за издаване на заповедта за задържане. По делото липсват доказателства, че спрямо жалбоподателя Д. Т. са налице предпоставките, обосноваващи необходимостта от задържането му, тъй като полицейският орган не е обосновал съпричастността на жалбоподателя към извършено престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че със задържането на жалбоподателя е нарушен принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6, ал. 2 от АПК. Съгласно разпоредбата на [чл. 6, ал. 2 от АПК](#) административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В контекста на принципа по [чл. 6, ал. 2 от АПК](#) прилагането на принудителната административна мярка по [чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР](#) следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигането на законовата цел. Задържането за срок до 24 часа по реда на [чл. 72 от ЗМВР](#) е ПАМ, която в зависимост от случая би могла да има превантивен или преустановителен характер. Задържането по [чл. 72, ал. 1 от ЗМВР](#) съставлява ограничаване на правото на свобода и съгласно [чл. 5, §1, б. с\) от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи](#) по изключение е приложимо с цел да осигури явяването на лицето пред предвидената в закона институция при обосновано подозрение за извършване на престъпление или когато обосновано е призната необходимостта да се предотврати извършване на

престъпление или укриване след извършване на престъпление. В конкретния случай приложената ПАМ не се оправдава от никоя от тези цели. От материалите по делото е видно, че самоличността на лицето е била установена и то е с известен адрес, като не е имало признаци, че възнамерява да се укрие. Не се установява със задържането на жалбоподателя да е предотвратено или преустановено извършването на престъпление. Налагането на ПАМ „задържане за срок до 24 часа“ е неоправдано, защото в случая не са били налице конкретни данни, че задържането е извършено с оглед на обществения интерес за разкриване на извършители на престъпления, предотвратяване укриването на извършителите, който интерес, независимо от презумпцията за невиновност, надделява над правилото за зачитане на личната свобода. Със задържането правата и законните интереси на жалбоподателя са засегнати в по-голяма степен от необходимото от гледна точка на целта, за която се издава административният акт.

Ето защо, след като към момента на задържането жалбоподателят е бил известен и установен от органите на МВР, не е имало данни, които да обосноват опасност от укриването му, не е имало и достатъчно данни за извършване от негова страна на предполагаемото от полицейските служители инкриминирано деяние, заповедта по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР не е допринесла за постигане на целите на принудителната административна мярка и съставлява акт на неоснователна принуда върху лицето чрез лишаването му от свобода за срок до 24 часа.

По изложените съображения съдът намира, че в конкретния случай издадената заповед за задържане е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

По разноските:

При този изход на правния спор, на основание чл. 143 от АПК, право на разноски има жалбоподателят. Въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати разноски в размер на 400,00 лв., съобразно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА) вр. чл. 36, ал. 2 от ЗА, вр. чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, които да се присъдят в полза на адв. С. М. - АК - Пазарджик, за осъществено процесуално представителство на жалбоподателя, на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, за което е направено

своевременно искане по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане на лице рег. № 367зз-140 от 17.08.2022 г, издадена от Р.А.К. – младши полицейски инспектор при РУ - Велинград, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е постановено задържане за срок до 24 часа на жалбоподателя Д. Д. Т., ЕГН *****, с адрес: гр. Ракитово, ул. „Васил Левски“ № 54.

ОСЪЖДА ОДМВР – Пазарджик, с административен адрес: гр. Пазарджик, пл. „Съединение“ № 3, да заплати на С. Й. М. – АК - Пазарджик, личен № *****, със служебен адрес: гр. Велинград, бул. „Хан Аспарух“ № 21, бл. „Б“, ет. 1, ап. 10, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА вр. чл. 143 от АПК, сумата в размер на 400 лв. (четиристотин лева), представляваща разноси за адвокатско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Пазарджик.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл. 138, ал. 3 от АПК.

Съдия при Районен съд – Велинград: _____